

Een van de jeugdige bewonderaars heeft te kennen gegeven, dat hij opa wil worden. Hij heeft alvast een bril opgezet, maar begrijpt kennelijk nog niet dat zonder petje en peukje de vlieger niet opgaat.

afzetten was absoluut geen sprake – stak hij van wal. Hij vertelde dat hij van kindsbeen af in hart en nieren een vliegeraar was geweest. Maar niet zo'n gewone; hij maakte zelf zijn vliegers. En niet van die gewone; hij maakte de meest fantastische modellen.

We hebben een groot deel van zijn collectie bewonderd. Vogels met klapperende vleugels en zonder staart – zonder vliegerstaart althans – molentjes, waarvan de wieken in de lucht echt kunnen draaien, een schip dat door een bepaalde constructie een voortdurend deinende beweging maakt, vliegtuigen met draaiende schroeven, een pop en alles wat er maar even voor geschikt is heeft hij tot vlieger gepromoveerd. "En hebt u zelf geen zin om eens de lucht in te gaan?" vroegen we, "Nee, ik zie ze liever vliegeren," lachte opa. Ik sta ondanks mijn leeftijd en mijn kinderlijke ambitie nog altijd met beide benen op de grond. En dat blijf ik doen."

Eigenlijk was het een overbodig antwoord, want de kundigheid waarmee opa sprak over vliegerconstructie, wind-

sterkte, zwaartekracht, luchtverplaatsing en duizend andere duizelingwekkende begrippen, bewees overduidelijk zijn helder inzicht in de problemen van het vliegeren. Zo beschouwd is het niet louter een kinderspel, maar een wetenschap, waarbij de hersens bij elkaar moeten worden gehouden – al dan niet onder een petje – waarbij stevig gedacht moet worden – al dan niet onder het peinzend trekken aan een peukje. Op het ogenblik heeft opaweer enkele nieuwe creaties op stapel staan: een reuzenvliegtuig en een "luchtballon", waarmee hij dit seizoen nog hoopt te kunnen experimenteren.

Juist toen hij aan een nieuw hoofdstuk van zijn vliegerrelaas wilde beginnen, kwam zijn vrouw de theetent binnen en onderbrak ons gesprek met het voorstel: "Zou je binnenshuis dat petje niet eens afzetten? Zo heb je er buiten niets aan." De vlieger ging echter niet op. Voordat mevrouw nog meer overredingskracht in de strijd kon werpen, waagden wij te zeggen: "Waarom mevrouw, integendeel. Wij hebben voor uw man ons petje

Jong en oud hangen aan opa's lippen als hij "lesgeeft" in het maken en oplaten van vliegers. Hij is gewend met kinderen om te gaan. "Dat leer je wel als je dertigmaal grootvader bent," heeft hij ons met een vaderlijk knipoogje toevertrouwd.

afgenomen." Toen begon ze stralend te glimlachen van voldoening over haar handige vliegerman.

H.D.

Met de Indonesische roofvogel heeft opa nooit last gehad. Het dier vliegt zonder nukken op en heeft in de lucht een groot gevoel voor evenwichtigheid.

